

nines, que van actuar per primera vegada davall el nom de «Coral Empòrium del C.E.R.» en un concert a l'Armentera, el 6 d'abril de 1974.

Llavors, no comptant amb homes, es va fer imprescindible l'acompanyament de piano, motiu pel qual el mestre Lluís Albert s'incorporà a la Coral en qualitat de pianista i arranjador. També tocava l'acordió per acompanyar algun cant d'havanera.

D'ençà de llavors, la Coral Empòrium encetà una etapa de gran activitat, actuant acompanyada de l'Orquestra Simfònica Estela de Barcelona, de l'Orquestra de Cambra de Girona, de la Cobla de Barcelona, de la Principal de Llobregat, de Els Montgrins, de La Selvatana, de l'Orquestra Marina, de La Principal de Barcelona, l'Orquestra Ciutat de Girona, etc., sota la batuta de Lluís Albert.

Actualment, la Coral Empòrium s'ha dissolt, quedant interrompuda la seva continuïtat a partir de l'última actuació, al Teatre Municipal de Girona, l'any 1986.

SARDANES SEVES

Lluís Albert és un dels compositors que compta amb un extens repertori de sardanes, entre les quals s'hi troben: «A mitja veu», «Amors de mainada», «Aquesta va de broma», «Anant a batre», «Aplec vora la mar», «Canigonca», «Cançó sense paraules», «Cançó marinera», «Cantem pel Barcelona», «Catalunya et plora», «Cor jove», «Cant a l'Escala», «Dolç capvespre», «Del Fluvià al Francolí», «El solista enamorat», «Et recordem», «Estic content», «Emporitàna», «Exaltació», «Festeig vora la mar», «Garbinada», «Garretiana», «Golf de Roses», «Himne a l'Empordà», «La meva ofrena», «Mar calma», «Matinejant», «Moixaines», «Mirant les onades», «Nit de lluna», «Placidesa», «Pel nostre ideal», «Olot segle XVIII», «Quan el cor canta», «Record d'estiu», «Recordant en Morera», «Records de dansaire», «Somniant despert», «Sortint de concert», «Sardanes a la platja», «Secret», «Sentimental», «Veles i gavines», «Vivint de records», etc.

Entre les seves noves versions de sardanes de Pep Ventura figuren: «La donzella de la Costa», «No estiguis trista», «Totes volen hereu», «Els segadors», «Un esmolet vell», etc.

NEBOT DIRECTE DE «VÍCTOR CATALÀ»

Lluís Albert i Rivas fou nebot directe de la insigne escriptora Caterina Albert i Paradís, més coneguda en el món literari pel seu pseudònim «Víctor Català» (recordem que Víctor Català i Montseny fou el protagonista d'una novel·la que Caterina Albert no acabà, en adoptar aquest pseudònim).

La il·lustre escriptora era germana de Martí Albert i Paradís, pare del musicòleg i compositor escalenc. No era, per tant, la seva tia-àvia, tal com alguns creien, donada la gran diferència d'edat entre tia i nebot.

Lluís Albert estava molt unit a la seva tia, que a la vegada li era padrina. Totes les cançons que han inspirat les seves «Rapsòdies empordaneses» les havia sentides cantar a ella, que era un autèntic arxiu de tradicions i coses antigues.

Potser pel fet d'ésser nebot de la innoblidable novel·lista, autora dels magnífics «Drames rurals» (1902), «Solitud» (la seva obra cabdal, 1905),... ha estat possible el seu encert de posar música a moltes poesies de la famosa escriptora.